

Alt i alt synes vi, at det virker ret uforståeligt, at en regering, der skiller med, hvordan den vil gå imod uligheden, kan fremsætte sådan et lovforslag.

Isoleret set kan der da, hvis man tager tunnel-synet på, argumenteres for lovforslaget, altså for, at unge over 18 år i de fleste andre sammenhænge betragtes som voksne og derfor må forventes at bidrage til husholdningen som sådan. Jo, men vi bemærker jo, at regeringen ikke er mere optaget af det her og sin ny erkendelse, end at definitionen på, hvornår man er barn, varierer noget. Den gælder ikke, når det gælder udlejningsreglerne, hvor der fortsat vil være tale om en børnehusstand, hvis et af medlemmerne af husstanden er under 23 år.

Vi synes ikke, at det er imponerende konsistent. Der er jo heller ikke tale om nogen forenkling eller administrativ lettelse, det kan man i hvert fald blive overbevist om, hvis man læser KL's hørings svar.

Alt i alt bekræfter det for os det, jeg indledte med at sige, nemlig at det her egentlig ikke er nogen principalsag overhovedet. Det er et rent og skært spareforslag hittet på i ellefte time, som skal dække drænet i statskassen. Og vi vil stemme imod, og det vil vi gøre, fordi det her bidrager til det, som vi synes er noget af det mest alvorlige, der sker i de her år, nemlig den stigende ulighed, der sker via boligmarkedet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 12.50

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Når jeg under behandlingen af L 68 fandt grund til at rose regeringen og Dansk Folkeparti for undtagelsesvis at bidrage til at mindske ulighed, så er vi jo med L 69 tilbage i den vante gænge. Jeg kunne godt tænke mig, at den her regering, for hvem uligheds- og lighedsdiskussionen fylder så meget, havde mod til at ulighedsvurdere sine lovforslag.

Med det her forslag ville ulighedsvurderingen have sendt forslaget tilbage i hovedet på afsenderen med besked om, at det er en ommer, for her ser vi, at forældre, som ikke kan hjælpe deres børn økonomisk med en bolig, hvorfor børnene må blive boende hjemme i længere tid, nu skal have mindsket deres boligstøtte, idet man jo vil sænke grænsen fra 23 år til 18 år.

På den ene side vil man gerne have, at de unge skal blive boende hjemme længere – det er

ikke ret mange år siden, at det var regeringens egen opfordring – men på den anden side gælder det som en regel for denne regering og Dansk Folkeparti, at nogle er mere lige end andre. De, der har pengene, kan naturligvis bare flytte. De andre må blive boende hjemme på forringede vilkår.

SF kan under ingen omstændigheder støtte det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver fru Majbrit Berlau.

Majbrit Berlau (EL):

Man bliver så forstemt, når man læser regeringens evindelige nedskæringer over for dem, der notorisk har allermindst. Det her forslag er et forslag, der skærer ned. Det er et forslag, der bidrager til en øget polarisering i det her samfund. Det er et forslag, der bidrager til en øget ulighed. Men da vi ved, at man fra regeringens side er af den opfattelse, at ulighed er dynamisk, at ulighed er godt for samfundet, er det jo helt i tråd med, hvad det er regeringen ønsker.

Men sådan har vi det altså ikke i Enhedslisten. I Enhedslisten er vi af den meget klare overbevisning, at lighed er det, som bringer samfundet dynamisk videre. Det her forslag skaber ikke kun forskel mellem de borgere, der bor i enten lejebolig eller ejerbolig, det skaber også forskel mellem de 18-årige, som heldigvis eller ved forsynet bare er blevet født ind i en familie, der er fattig eller rig. Det vil sige, at det er ulighed for alle mennesker, det her forslag bidrager til.

Man har den frækhed i regeringen at kalde det her nedskæringsforslag for en harmonisering og for en del af familiepolitikken om, at den 18-årige skal være myndig. Men jeg er altså nødt til at sige, at det at være myndig som 18-årig kan vi sådan set kun støtte, men vi kan ikke støtte, at der gøres forskel på 18-årige, og det er jo lige præcis det, det her forslag lægger op til. Det lægger op til, at den 18-årige skal punge ud af sin SU, for at vedkommendes forældre kan klare huslejen, men det gælder kun for de fattigste 18-årige. De rigeste 18-årige kan læne sig stille og roligt tilbage, mens deres forældre har mulighed for at købe en ejerlejlighed til dem via forældrekøb.

Når det nu er sagt, er det vist ret tydeligt, at Enhedslisten ikke kan støtte det her forslag. Men jeg er nødt til at bemærke, at når det nu er